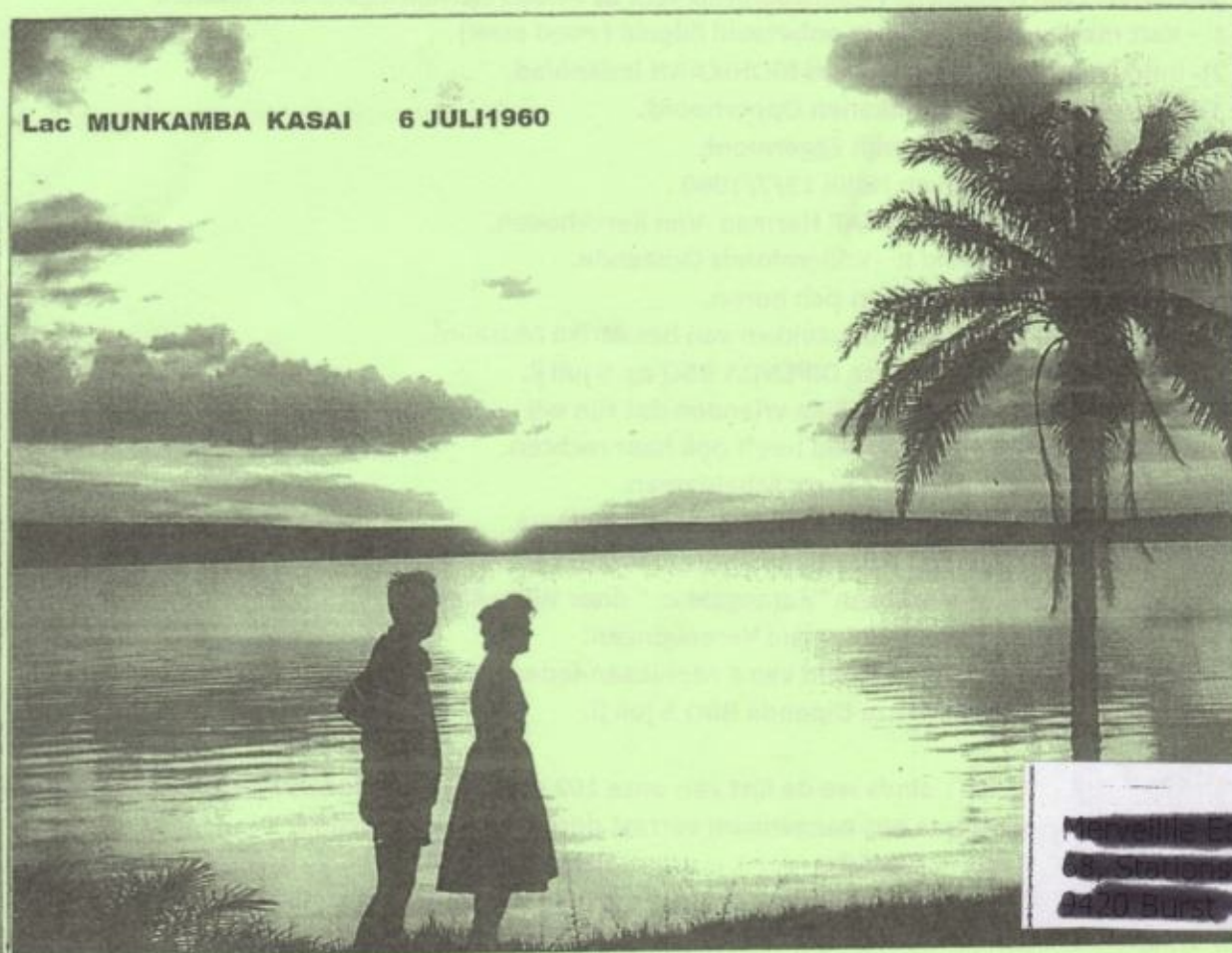


sep-okt-nov.2015
Driemaandelijks
Afgiftekantoor
Oostende Centrum
P913037



Belgie-Belgique
PB - PP
8400 Oostende
Centrum
BC 31540

DE MOHIKAAN



Lac MUNKAMBA KASAI 6 JULI 1960

Marcelle Edou
Stationsstraat
4420 Bursel

**Ledenblad en nieuwsbrief
Vriendenkring
West - en Oostvlaamse
Kolonialen en Missionarissen**

V.U. Bob Vanhee - Visserskaai 45/3.2 - 8400 Oostende
bobliv@skynet.be tel. 059/266167



BLADWIJZER—Nr 4 - 2015 / SEPT –OKT –NOV.

(alle auteurs zijn persoonlijk verantwoordelijk voor de inhoud van hun ingezonden teksten.)

- 1 – Kaft met herinnering voor onbetaald lidgeld (rood punt)
- 2)- Inhoud van huidig en volgend MOHIKAAN ledenblad.
- 3) –Woordje van het Mohikanen Opperhoofd.
- 4) – Editoriaal van Boudewijn Eggermont.
- 5) – Evacuatie luchthaven Ndjili 13/7/1960 .
- 6) - Vervolg en slot door ATAP Herman Van Kerckhoven.
- 7) – Debat over Leopold II -Willemfonds Oostende.
- 8) – UROME –KBUOL laat van zich horen.
- 9) – De Diaspora van de pronkstukken van het Afrika Museum.
- 10 -11) –Groepsfoto van onze DIPENDA BBQ op 5 juli jl.
- 12) –Sfeerbeeld: vrolijke, vrolijke vrienden dat zijn wij
- 13) – Jef Geeraerts: de waarheid heeft ook haar rechten.
- 14) – Exit Jef Geeraerts door Marc Scheldeman.
- 15) – Leopold II... “ menselijk” bezongen door Jef Elbers.
- 16) – Toen Kalemie nog “ Albertstad “ was.... Gisèle De Weireld.
- 17) – Katanga en de Mohikaan “Katangaleux “ door Willy Alenus.
- 18) – Wij zijn niet alleen: Koloniale Verenigingen.
- 19) – “ IN MEMORIAM “ afscheid van 4 Mohikaan-leden.
- 20) - Sfeerbeelden van onze Dipenda BBQ 5 juli jl.

LAST BUT NOT LEAST: sinds we de lijst van onze 102 steunende ereleden publiceerden, hebben volgende 10 laatkomers ons aangenaam verrast door hun milde storting:

- Baeckelandt Pieter	Knokke	-Hennaert David	Brussel
- Damman Claude	Kortrijk	-Loobuyck Daniel	Waregem
- Creupelant Denise	Kuurne	-Tas Raymond	Oostende
- Degelin –Selis	Zaventhem	-Vanherpe Karel	St.M. Latem
- De Pril F.	Kersken	-Verhoest Louis	Roeselare

BELANGRIJKE AANPASSING van “ LID- en ABONNEMENT / BIJDRAGEN”:

Vanaf 1 september 2015 brengen we onze bijdragen op het niveau van alle andere koloniale kringen, ttz. één enkel tarief van € 15- voor iedereen. Vanzelfsprekend blijft de vrijblijvende bijdrage van € 25- voor steunende leden onveranderd. Stortingen van 1 september ek. zijn uiteraard geldig voor 2015 en 2016. Bij voorbaat DANK !

Deze NIEUWSBRIEF is uitgegeven door de feitelijke Vereniging
 “VRIENDENKRING WEST-EN OOSTVLAAMSE KOLONIALEN EN MISSIONARISSEN”
 secretariaat: Visserskaai 45 - 8400 Oostende
 GEWOON LID -JAARABONNEMENT € 15- STEUNEND ERELID –JAARABONNEMENT € 25
 te storten op rekening BE 50 -9730-3024 -3018

Het woordje van het "MOHIKANEN OPPERHOOFD" !



Onze DIPENDA BBQ van 5 juli jl. Eerste regendruppels vallen ...haastige opstelling groepsfoto!
JA, WE KUNNEN HET NOG!!!

Na 5 jaar uitbollen en spijs de zomerhitte hadden we opnieuw een volle BBQ hof- en-zaal om 55 jaar Dipenda te herdenken.

Speciale gasten waren: de trouwe Louis Jaspers komende vanuit zijn Pyreneeën-Mas – Justine Kasavubu –Fernand Hessel – Willy Guidé (de 8 van Stan) – de Familie Tas met zeven personen – Zr. Maria Van Hove (als enige missionaris) ...

We kregen een interessant bezoek van lid Erik Kennes. Hij werkt voor de MONUC in Kinshasa en kwam de hele reeks van de " Herinneringsboeken " ophalen. Van hem horen we meer in de volgende MOHIKAAN.

Na 6 volumes met bijna 80 koloniale levensverhalen (4000 blz./600 foto's) komt nu nog een allerlaatste deel: " *MET MIJ GAAT ALLES GOED ...* " ttz. 200 brieven aan mijn moeder vanuit de brousse van Dekese/ Kasai 1955/ 1958. Hamvraag: censureren of niet ? want ik was er een kerel van mijn tijd!

We krijgen een overvloed van artikels binnen, maar geven voorkeur aan de actuele onderwerpen en moeten daarom doorschuiven naar ons decembernummer: Toekomst en Apocalyps van blank Zuid Afrika – nog kritiek over "Congo- een geschiedenis " van David Van Reybrouck - Eddy Merveillie's jongste Congoreis...en meer

We bezoeken in oktober/november de prachtige Afrika-kunstcollectie van lid Jef Schelfhout in Marke. Dit koppelen we met een bezoek aan het nieuwe WO1 museum in Zonnebeke en we sluiten af met de Taptoe / Menenpoort in Ieper. Let op: per auto en groepjes van 10 personen. Info bij Bob of Jef zelf 056 328128.

Op dinsdag 22september zij we uitgenodigd bij VODKO (Kring oud Kolonialen Diest en omgeving) Voorzitster Alice Cops zorgt voor een mooi programma en we nemen de trein. Info en inschrijving bij Bob 059 26 61 67. **DOEN !**

TEMPUS FUGIT! Dit jaar bereiken wij bijna met ons allen de gezegende (sic!) leeftijd van 85 jaar en 21 van ons haalden de 90! Meer dan 100 van onze leden kennen we niet, zagen we nooit en toch betalen ze trouw het lidgeld. Daarom vinden ze in deze MOHIKAAN een klein terug te sturen Info-blad.

Bob Vanhee

EDITORIAAL



Als je per toeval met een verkeerde kronkel in je hersens zit, dan heb je een ernstig probleem. Misschien geneest het door naar Lourdes te trekken en op je blote knieën voor de grot hard te bidden dat het zal overgaan. Abou Jahjah in Lourdes? Weinig kans.

Dyab Abou Jahjah krijgt wekelijks in de Standaard een column waarin hij vrijelijk kan neerpennen wat hem door zijn ziekelijk hoofd speelt. Ter gelegenheid van de erkenning door België van de Armeense genocide gewoon kopiërend wat Adam Hochschild destijds uitkraamde, heeft Leopold II 10 tot 20 miljoen Congolezen de dood ingejaagd en tienduizenden hun hand afgesneden, enz. Wij Belgen moeten dus zwijgen want we zijn 10 maal erger dan de Turken. De franse spreuk zegt: *"heureusement que le ridicule ne tue pas."* Jammer.

Zulke misbaksels worden zo maar losjes rondgestrooid en door de meeste lezers van gazetten nog geloofd ook en dat blijft dan in het achterhoofd hangen. Aangezien die grove leugens door Engelse jaloersheid ingegeven en enorm opgedreven door gauchistische haatpratens als Twain en Hochschild jarenlang herhaald en verspreid worden langs diverse kanalen, dan is het begrijpelijk dat de overgrote massa overtuigd wordt dat wat Leopold II en de Belgische koloniale in Congo uitgespookt hebben, verschrikkelijk moet zijn. Aangezien daarbij Patrice Lumumba op de dag van de onafhankelijkheid onder andere verklaarde dat ze geslagen werden op elk moment van de dag en de nacht, dan zijn de koloniale van na 1908 van geen beter kaliber dan hun gewezen koning. Het zal een vergetelheid zijn van Lumumba dat hij de missionarissen geen veeg uit de pan gegeven heeft, ofschoon hij op twee katholieke scholen buiten vloog alsmede op een protestantse.

Alle media doen mee aan die zwartmakerij, uitgenomen 't Pallieterke die het enige blad is dat objectief blijft. Het is erg dat we een ambiance moeten beleven waarin pro maar ook contra slechts te vinden zijn in een 'rioolkrant' zoals 't Pallieterke zich zelf noemt. Al wie een antwoord stuurt op één van de negatieve artikels die verschijnen in de grote kranten of op TV te horen zijn en een recht op antwoord vraagt, wordt stevast de papierbak in gezwierd. Er mag enkel slecht gesproken worden over het kolonialisme en de koloniale. Nooit verschijnt er iets positief van wat wij met 80.000 Belgen gerealiseerd hebben. We hebben er dus met zovelen gedurende 50 jaar niets anders gedaan dan negers slaan, uitzuigen, stelen en vermoorden onder het wel ziend oog van de missionarissen die talrijk aanwezig waren. Daar komt het op neer als je de artikels leest over ons gedrag in de kolonie. Al die hospitalen, scholen, wegen, spoorwegen, mijnindustrie die degelijk werk gaf aan duizenden arbeiders, plantages, bouwbedrijven, menselijke hulp en bijstand, Congolezen die vermoord werden omdat ze een blanke hielpen, enz, dat is allemaal kletspraat en van geen tel want er wordt nooit één letter over geschreven of gesproken. Daar moet over gezwezen worden want dat zou lof zijn voor die vermaledijde kapitalistische koloniale. Het zou beschouwd worden als verheerlijking van onze roof-en-moordbezetting zoals Jahjah het noemt.

Gelukkig voor hen is de onafhankelijkheid op 30 juni 1960 een realiteit geworden en zijn de echte Congolezen aan hun opmars in de welstand en het collectief geluk op eigen benen kunnen beginnen door het vertrek van de Belgische slavendrijvers. Dat ze vandaag, na meer dan 50 jaar op nr. 187 van de ontwikkelingsindex staan van de Verenigde Naties en daarmee een van de armste landen van de wereld zijn, zal wel een ernstige drukfout zijn of als het waar is, is het zeker onze schuld. Wie daar durft aan te twijfelen is een idioot of racist, naar keuze.

Volgens de Standaard is wat in een column gepubliceerd wordt de "mening van de columnist die de redactie niet bindt". Wel naïef die dat gelooft. Een zogenaamde kwaliteitskrant niet waardig. Welke krant zal bereid zijn artikels af te drukken die buiten de lijn liggen die door de redactie bepaald is? Onbegrijpelijk hoe onze maatschappij alle zin voor redelijkheid en kritische instelling verloren heeft. Wij, koloniale, fronsen eerst onze wenkbrauwen en halen daarna onze schouders op met een zucht en denken: onnozelaars.

Wij die er geleefd en gewerkt hebben, we kennen het astronomisch verschil tussen de werkelijkheid en de hatelijke vuilspuiterij die Jahjah naäpt. Zand erover. 't Is te dwaas.

Boudewijn Eggermont

Evacuatie van de luchthaven NDJILI in JULI 1960 vervolg en slot door Herman VAN KERCKHOVEN

Door de hal liep een zwarte sergeant zenuwachtig overentweer met zijn Colt in aanslag. Toen ik naar buiten keek zag ik plots een regiment para-commando's aangevoerd door een luitenant in tirailleurformatie oprukken naar de hal. Toen ze binnenkwamen riep ik: "Opgelet boven links!" (hiermede op de plaats duidend, waar de twee soldaten de wacht optrokken.)

Iedereen trachtte zijn vege lijf te redden door weg te vluchten achter de toonbanken nog voor het vuur werd geopend door de twee wachten. Helaas! een oudere vrouw en Joncquau, een lid van onze ploeg werden in hun bil getroffen. Het knetterde nu aan alle kanten. Naast mij achter de toonbank lagen twee Portugezen, dood van de schrik Weesgegroetjes te bidden. De Congolezen wierpen nu een offensieve granaat naar beneden en die kwam wonder boven wonder terecht in één van de grote betonnen bakken met agaveplanten, die links en rechts aan de trappen stonden. Geen doden! Alleen was trapeuning op talloze plaatsen doorboord. Er begon nu een gevecht op het dak. Er vielen geen doden aan Belgische zijde en gekwetsten waren er alleen bij de F.P. Op het ogenblik dat het regiment van para-commando's van uit de O zone hun aanval deden, dwarrelden de para's uit de lucht neer op de vliegveld en landden ook de Sabenavliegtuigen geladen met para's. Toen deze toestellen stopten ging de deur aan de achterzijde open en gleden één voor één de soldaten langs een uitgeworpen koord naar beneden. Terwijl de paracommando's het hoofdgebouw bezetten ontwapenden de para's de soldaten van de F.P. belast met de bewaking van het vliegveld. De chronologie van heel deze militaire operatie en haar uitvoering was perfect. Het blijft nog altijd een mirakel dat hier niet meer slachtoffers zijn gevallen. De evacuatie kon nu aan een snel tempo beginnen te lopen.

In de loop van de dag melde zich een zekere heer Demare aan. Hij was secretaris van het Buitengewoon-rechterlijk centrum van de stad LULUABOURG en had een bedrag op zak van ongeveer 110.000 Congolese frank afkomstig van genoemde instelling. Hij wou hiervan circa 100.000 frank in bewaring geven en het saldo zelf opnemen om via Brazzaville naar België terug te keren. Ik maakte een kwijtschrift en nam het geld zelf in kas (een schuif in mijn bureau). Toen ik 's avonds het gebeurde aan Saintraint vertelde tijdens zijn dagelijkse inspectie zegde hij dat dit geld zou gebruikt worden om vluchtelingen in financiële miserie te helpen zodat ze aan hun meest noodzakelijke noden zouden kunnen tegemoet komen. Toen ik voorstelde een boekhouding te houden antwoordde hij dat we daar geen tijd voor hadden. Ongeveer de helft werd aan behoeftigen besteed.

Bij het vallen van de avond kwam minister BOMBOKO naar de vlieghaven om met de para's te onderhandelen. Ze handen beslag gelegd op al de vrachtwagens van de F.P. ter plaatse die ze die voormiddag overmeesterd hadden. Het pittig detail was dat de kapitein van het regiment een gewestbeheerder was, die als reserve officier tijdens zijn verlofperiode terug was onder de wapens geroepen. Voor zover ik me herinner werden de voertuigen teruggegeven.

Een gedeelte van de para's, die 's morgens gedropt waren op NDJILI, werden die dag nog neergelaten in LULUABOURG om de gebouwen van IMMO-KASAI, waar blanken gegijzeld waren door de F.P. te ontzetten. Sabena begon toen een titanenwerk werk om in de korst mogelijke tijd met alle beschikbare toestellen deze vluchtelingen over te brengen naar onze luchthaven. Rond 22 uur streek het eerste toestel neer. De passagiers werden onmiddellijk ondergebracht in één van de rustzalen. Eten en drinken werden uitgedeeld. Binnen de korst mogelijke tijd werden de reizigers overgebracht naar een groter toestel om verder naar BRUSSEL te vliegen.

Na hun vertrek moest de rustzaal onmiddellijk opgeruimd en terug bevoorradt worden. Deze operatie voerde ik uit bijgestaan door twee professoren geneeskunde (man en vrouw) van LOVANIUM. Er kwamen nu bijna uur na uur nieuwe vluchten binnen. De vluchtelingen gaven de indruk van een vergaande uitputting. De kuisbeurten die nu volgden namen grotere afmetingen en de twee professoren bleven hardnekkig meewerken met water, borstel, vod en emmer. Dit alles met de glimlach op de lippen en een onberispelijke dienstvaardigheid voor hun patiënten.

6
Het was half vijf 's morgens toen ik uitgestrekt op een van banken in de hal gewekt werd uit een korte diepe slaap. Er was weer een vliegtuig uit binnenland geland. Ik begon aan de zoveelste uitgave van die nacht. Doodmoe vertrok ik met de wagen van Istasse naar het Regina hotel. Ik kan niet vertellen hoeveel uren ik heb geslapen. Wel weet ik dat ik de volgende morgen vroeg Istasse ging vervangen. Tot mijn verwondering zag ik een aantal nieuwe gezichten.

Toen ik de schuiven van mijn bureau opentrok was het geld en de wapens verdwenen. Ik ben nooit te weten gekomen wat er gebeurd is. Ook Istasse kon mij hierover geen verklaring geven. Het was nu vrijdag 15 juni en de vluchten kwamen uit Coquillatstad en ook uit de Oostprovincie. Stel U mijn verbazing voor toen ik tegen de middag mijn zus, die één jaar na mij met haar man naar de Bamboli cultuur maatschappij was betrokken, uit één van de vliegtuigen zag stappen. Het was drie en een half jaar geleden dat we mekaar nog hadden gezien. Het duurde maar een paar uur want in de namiddag vertrok ze met een DC.7 richting Brussel.

In de namiddag zag ik de eerste UNO officieren aankomen. Het waren Zweden, die zich vooral lieten opmerken door hun hooghartig gedrag. Zo zag ik in de verte sergeant Mobutu aankomen in een uniform van kolonel, dat blijkbaar niet op zijn maat was gemaakt. Stel u het ludieke tafereel voor van deze man die de hogere Zweedse officieren kwam verwelkomen. Er kwamen nog vele toestellen uit het binnenland waar de gewestdienst met heel wat problemen moest afrekenen zoals bv Boénde. Ook ontmoette ik vroegere mede studenten. Het moreel was beneden het vriespunt.

Ik heb altijd een ontzaglijke bewondering gehad voor de door het Sabenapersoneel geleverde inspanningen, vooral de piloten, die dag en nacht in de lucht bleven. Nog een laatste maal vertrouwde Istasse me zijn wagen toe om naar de stad te gaan slapen.

Toen ik de volgende dag terug naar de vlieghaven reed be kroop mij een gevoel van onzekerheid. Enkele kilometers buiten de stad lag een Sabena-camionnette schuin over de middenberm van de auto-snelweg. Hoe verder ik reed des te meer volk samen drumde langs de baan. Blijkbaar wensten ze de UNO troepen, die hen moesten bevrijden van de Belgen, toe te juichen. De baan scheen meer en meer door het volk bezet te worden. Nog een 150 meter rijden en er was geen doorkomen meer aan. Ik schakelde naar tweede, vertraagde even en gaf toen plankgas. De massa vluchtte uiteen. De weg was terug open. Onmiddellijk schakelde ik terug naar derde en verhoogde de snelheid van de wagen. De tachymeter klom tot 140 en die snelheid hield ik aan tot mijn aankomst op de luchthaven. Het was duidelijk dat niemand zich met zo'n snelheidsduivel nog op de weg waagde. Met een zucht van verlichting stapte ik uit de wagen en nam mijn bagage uit het koffer. Ik had mijn hotel rekening af-gesloten en had besloten in de slaapzaal van het personeel voortaan te overnachten.

De volgende dagen kwamen de ONU troepen vaak vervoerd door enorme transportvliegtuigen van het Amerikaanse leger. Het vervoer van de vluchtelingen begon aan een rustiger ritme te verlopen. Mijn verblijf op de vlieghaven maakte mijn werk op de vlieghaven veel eenvoudiger. De ploeg, die nu hielp bij de ontruiming overschreed de behoeften.

Op maandag 19 juni liet Sabena 's morgens weten dat kolonisten of gewone burgers geen biljet meer voor de terugreis naar Brussel zouden ontvangen zonder de ondertekening van een schuldverklaring. Ik had in de voorbije dagen heel wat mensen gezien, die amper gekleed met een kapitula en een hemdje in de luchthaven waren aangekomen. Ook zij moesten aan het gevaar ontkomen. Ik ging onmiddellijk een commandant van het Amerikaanse leger vinden, die even tevoren met een C 120 turbopropeller was geland. Ik heb hem gevraagd of het mogelijk was met zijn toestel vluchtelingen naar Brussel te brengen. Ik deed me voor als een lid van ambassade 1. Mijn enig kenteken was mijn rode armband. Na een kwartiertje kwam het antwoord. Het was O.K. maar we moesten een lijst van de passagiers overmaken Dit geschiedde dadelijk en rond 16 uur stapte een 30tal mensen onder mijn leiding op het vliegtuig.

Ik vernam later dat nog even voor dat ons vliegtuig de lucht inging Sabena haar beslissing van 's morgens introk. Het was reeds donker toen ons toestel landde op een Amerikaanse basis in LYBIE. We werden hartelijk ontvangen door hun families, die zelfs allerlei kleren hadden ingezameld. Rond 5 u 's morgens stegen we op om rond 11 u te landen op

Zaventem. Na een gelukkige thuiskomst begaf ik me de volgende dag naar de burelen van het departement van koloniën. Het was 21 juli, Nationale Feestdag, maar ik werd toch dadelijk door het aanwezig personeel ontvangen. Ik moest enkele tijd later een antwoordlijst invullen. De laatste vraag was: "Meent U aanspraak te kunnen maken op een decoratie?" Mijn antwoord was: "Neen, ik meen gedaan te hebben wat ik moest doen." Twee maanden later kreeg ik een brief van Saintraint. De heer Demare was met zijn kwijschrift in de hand komen vragen wat met het geld was gebeurd. Ik ben naar Brussel moeten gaan om hem de zaak uit te leggen. Hij was het blijkbaar vergeten. Er werd een P.V. op gemaakt waarin heel de zaak uiteen werd gezet ten mijn voordele. Sommige mensen verliezen snel hun geheugen. Ik meestal niet.

7

P.S.: Op 11 juli vertrokken Saintraint en Ryckmans afzonderlijk per helikopter naar Beneden-Congo om er mensen in nood op te halen. Saintraint was rond de middag terug met vluchtelingen aan boord.

Ryckmans kwam niet meer terug. Hij werd tezamen met zijn piloot vermoord. Hij kende nochtans goed de bevolking, hun gewoonten en hun taal. Hij had de reputatie gerespecteerd te zijn door de inwoners. De opstandelingen van de F.P. waren blijkbaar van een andere mening.

Debat over Leopold II, Congo en Oostende



Organisator Sonja Decraemer (Willemsfonds): '11 jaar geleden werd door de actiegroep "Stoeten Ostendenaore" de hand van één van de Afrikanen op het Ruitersstandbeeld Leopold II aan de Drie Gapers te Oostende afgezaagd. Centrale vraag in dit debat is hoe het komt dat de stad Oostende het initiatief niet neemt om het monument en het verhaal erachter in een actuele context te duiden. Professor Meeuwis verdedigt alvast de stelling dat de stad Oostende eerder dit initiatief had kunnen nemen, had zij een actie als die van de actiegroep Stoeten Ostendenaore willen vermijden. Maar ook dat Oostende moet durven nadenken over het eigen nationale koloniale verleden zonder een nieuwe Beeldenstorm te veroorzaken.'

Over deze twee stellingen ging prof. Afrikaanse filosofie Herman Lodewijckx als moderator in gesprek met prof. Michaël Meeuwis (Ugent), Piet Wittewrongel (Dwars), prof. Zana Etambala (KUL) en Congolese striptekenaar Barly Baruti.

Na enkele lange monologen en wat oeverloos heen en weer gepraat kwam men tot de hamvraag: Wat moet er met het geschonden monument en 'de hand' uiteindelijk gebeuren? Suggesties genoeg... maar geen realistische oplossing! Naast de WF-leden waren alleen de rood-groene wereldverbeteraars aanwezig die er nog eens op aandrongen om Oostende naast Moskou, Cairo en Peking een Lumumbaplein of straat te geven. Eigenlijk was er niets om naar huis over te schrijven. Zelfs een beetje 'vuurwerk' van Piet Wittewrongel ontbrak... Persoonlijk vond ik dat het panel erg blunderde door een indruk te laten dat de Kongo Vrijstaat van Leo II en Belgisch Congo vanaf 1908 één doorlopend verhaal is dat zonder onderbreking doorloopt tot de 'Dipenda' van 1960!

— Mark Vlier

Hieronder het volgens mij te zacht protest van de heer Robert Devriese in naam van de KBUOL gericht aan de redactie van 'De Standaard'... Iedereen aanwezig op onze 'Dipenda-BBQ van 5 juli jl ontving de schandelijke column van AbouJahJah ter hand samen met het striemend antwoord van Jan Neckers in 'tPallieterke'. Hierdoor heeft DeStandaard zijn laatste kolonialen-abonnement verloren met als resultaat dat de JahJah-column afgevoerd werd...

Bob Vhee

Betreft : artikels in DS over de Belgische genocide/Hitler

De Koninklijke Belgische Unie voor de Overzeese Landen verenigt organisaties waarvan de leden betrokken waren of zijn in de landen van Midden-Afrika waar België een rol speelde. De Unie telt onder haar leden Congolese organisaties, in zowel België als Congo.

Onze leden waren danig geschokt door de uitgekraamde onzin in enkele recente artikels verschenen in De Standaard (5 en 20 juni). U zal natuurlijk stellen dat alleen de opstellers van de artikels verantwoordelijkheid dragen voor hun gedachtenspinsels. Maar u zal misschien ook toegeven dat voor menig lezer het opnemen van dergelijke artikels in een kwaliteitskrant, overeenkomt met het onderschrijven van de inhoud, en er dus wel heel wat moet van aan zijn.

Het zal wellicht menig lezer van uw krant aangenaam verrassen mochten zij over de Belgische geschiedenis in Midden-Afrika ook eens een ander klokje horen luiden. En in tegenstelling tot elke bewering in de twee artikels die u onlangs publiceerde, kunnen de gegevens in deze bijdrage wel de toets van het wetenschappelijk onderzoek doorstaan.

Hieronder een kort uittreksel vd protestbrief door de KBUOL gericht aan Alexander DeCroo, Min.vanOntwikkelingssamenwerking. Deze 'NESTREVUILENDE' vzw CEC, gesponsord door de BoudewijnStichting, gaf geen duimbreed toe... De CEC zal dus verder met een vertekend beeld van onze kolonisatie onze jeugd opzadelen met een onverantwoord negatief schuldgevoel... "Moeke, vandaag leerden we dat men in Congo de handen vd Zwartjes afkapte!"

UROME

UNION ROYALE BELGE POUR LES PAYS D'OUTRE-MER
Rue de Stassart, 20-22
1050 Bruxelles
website: www.urome.be



KBUOL

KONINKLIJKE BELGISCHE UNIE VOOR DE OVERZEESSE LANDEN
de Stassartstraat 20-22
1050 Brussel
website: www.urome.be

Betreft : de tentoonstelling « Onze jullie Kongo - De Belgische koloniale propaganda ontsluit » in het BELvue museum

Het BELvue museum verwelkomde onlangs, gedurende meerdere maanden, een tentoonstelling over de koloniale propaganda. Op het eerste gezicht leek dat een interessante invalshoek voor de studie van deze periode uit onze geschiedenis. Het was dan ook bijzonder teleurstellend te moeten vaststellen dat het de organisatoren, CEC (Coopération Education Culture) en de wetenschappelijke coördinator van deze tentoonstelling, de Congolese historicus Elikia M'Bokolo, er duidelijk niet om te doen was het publiek objectieve informatie te verstrekken als wel te bewijzen dat België – in tegenstelling met andere koloniserende naties – volstrekt niets realiseerde in Congo en Ruanda-Urundi, wel in tegendeel...

CEC zou nu voornemens zijn deze expositie in Belgische scholen te tonen, teneinde onze jeugd dus te "informer" over de dwalingen van hun ouderen. Het zou ook de bedoeling zijn ze te tonen in Congolese scholen, want in de geest van de Heer M'Bokolo, zal het ruim debat dat daardoor op gang komt, bijdragen tot het normaliseren van de Belgo-Congolese relaties. sic!



5 juli 1960...de alles verwoestende 'Dipenda'storm breekt los...



5 juli 2015... 65 jaar later... de 'Mohikanen, laatste getuigen, HERDENKEN !!!

"Vrolijke, vrolijke vrienden dat zijn wij " 5 JULI 2015 - DIPENDA BBQ.



WIE SCHRIJFT DIE BLIJFT, MAAR WAT GESCHREVEN WERD BLIJFT EVENEENS.

De onnoemelijke schade berokkend aan onze reputatie verspreidt zich in zeven talen verder: de "GANGREENS" zijn de bijbel van ons koloniaal verleden geworden...

MAAR DE WAARHEID HEEFT OOK HAAR RECHTEN!

→ Als schrijver is Jef Geeraerts een **Cyriel Van Meel** // 10-04-2010 om 15:11 [s ook in Bumba toen ... Lees meer](#)

Als schrijver is Jef Geeraerts een grote mijnheer, maar als mens een arrogante macho. Ik was ook in Bumba toen hij er zijn zagezegde seksorgieën beleefde en weet dan ook dat dit zuivere fantasie is. Spijtig heeft dit bij veel mensen die nooit in Congo zijn geweest een verkeerd beeld geschapen van de kolonialen. Ook zijn heldendaden in een volgend gangreen is zuivere macho-fantasie, want hij is daar nooit geweest. Ik ben ook na vijftig jaar teruggegaan naar Congo (2 maal) en er ook feestelijk ontvangen, maar ik ken de Bantoementaliteit en weet wat ze denken. Een reportage met iemand die steeds maar bluft over het aantal vrouwen die hij gehad heeft is waarschijnlijk beter voor de kijkcijfers dan met iemand die een normaal gezin met vrouw en kinderen had in Congo.

In verband met de media-geile "soap" van Jef Geeraerts in Congo (en hij blijft dus geil in zijn ouden dag !) lees dan aub. het vlijmscherpe boek van Rob.Adriaensens "PAN ZONDER FLUIT ". Het begint zo:en hij maar afgeven op "de" echtgenote en hulde brengen aan "alle echte vrouwen van de wereld". -net of hij moet ze ginder gaan zoeken...! (Uitgeverij Scriptoria-A ntwerpen 1979) Veel leesgenot BOB VANHEE.

→ Als reiziger in Afrika werd ik meerdere malen **Ilse Geeraerts** // 10-04-2010 om 15:19 [einteresseerde Europeanen opent ...](#)

Als reiziger in Afrika werd ik meerdere malen onthaald op uitbundig gezang en dans. De komst van geïnteresseerde Europeanen opent in het wereldbeeld van zeer arme Afrikanen helaas nog steeds een venster op een betere toekomst. Dit is uiteraard niet anders in een reportage 'met grote trom' als die van Terzake. Tot daar dus de vermeende populariteit van Geeraerts in een zinkend land. Wat me wel verwondert is de eenzijdigheid van de berichtgeving. Wat ging men eigenlijk doen in de brousse? Enkele verhaallijnen van romans checken aan de ruïnes van het heden? Het geheel is mooi gemonteerd ten behoeve van het imago van een ex-koloniaal. Hierop zitten we na de correcte studies over de Belgische aanwezigheid in Congo door de jongste generatie historici toch echt niet meer op te wachten.

→ Blz van één van Jef Geeraerts'Gangreens, is **bob Vanhee** // 10-04-2010 om 12:12 [/1960. Plaats: gewest Dimbelenge, ..](#)

Blz van één van Jef Geeraerts'Gangreens, is een militair rapport als volgt: " Hinderlaag op 16/03/1960. Plaats: gewest Dimbelenge, weg op de hoogte van het Munkamba-meer." Hij levert daar een bloedige veldslag. Hij suggereert aan staf Landmacht(sic) de operaties stop te zetten, enz.. enz.. Dat is wilde fantasie, want volgens MIJN dagboek was ik op ditzelfde moment met mijn peloton Gendarmerie op rust en bivakeerde op de oever van dit meer in de staats-gite- mijn vrouw was er ook bij. Vrediger kon het niet... Deze "veldslag" greep dus ongemerkt in mijn achtertuin plaats. En nu gij Don Quichote Geeraerts! <http://terzake.canvas.be/achtergrondinformatie/op-zoek-naar-julienne/>

Zijn bijnaam "Hij die veel slaat" was passend, verneem ik van mensen die hem ginder destijds goed gekend hebben. Zijn burens hoorden de zwarten die slaag kregen schreeuwen tot in hun woning, zeggen ze. Geen enkele andere blanke gedroeg zich zo.

Maar daarnet vertelde iemand me dat ook "zijn muze Julienne" zoveel slaag kreeg en dat ze eigenlijk bij hem weg wou. Liegen al die mensen of is Jef dat vergeten?

M.B.

Bevreemdende en verhelderende beelden. Ontroerend. Maar evenzeer schokkend. Wetend dat mijn 'oorsprong' nauw verbonden is met hetzelfde verleden waarvan hier flarden worden getoond, benauwt het me te zien dat deze lieve en naïeve Afrikaanse mensen hun onderdrukker met veel omhaal feteren bij een terugkeer na vijftig jaar afwezigheid. Afwezigheid ook bij 'een grote liefde' die in eenzaamheid moest sterven. Afwezigheid is een constante, ook in mijn leven ver naast deze man, Jef Geeraerts, een vader die zijn afwezigheid in een koppige stilzwijgendheid heeft ingebed.

Afwezigheid is een makkelijke keuze.

Het huis in Yandongi waar mijn wieg stond is niet meer.

Ilse Geeraerts // 09-04-2010 om 00:43

Ik tel mijn zegeningen, dankzij een vrouw die de naam 'moeder' waard was en terzijde wordt geschoven als een bijkomstigheid. Gelukkig kunnen bijkomstigheden bijzonder waardevol zijn.

ZES van onze Mohikaan-leden hebben Jef persoonlijk gekend, hetzij op de UNIVOG, in Congo (Bumba) of hier in België. Wij kregen 6x commentaar waarvan 'later' een selectie. Jef gebruikte zijn immens schrijverstalent om ons in zijn GANGREENS onnoemelijk schade te berokken, alsaf wij, kolonialen als zondebokken, OOK DAT NOG NODIG HADDEN!

Ik zag nen aave man, 'et 's ôeves langst de strôet,
 een zwette redingotte, ne lange witten boed,
 hij ei ne wandelstok, ne zilvere kepi,
 ik wei ni zaine nôem, 'k nôem em Leopold II.

Ik em ma afgevraagd as ek em zu zag goen,
 wôe goet em heine en wôe komt em vandoen,
 en wôe vui wandelt, om middernacht op 't strôet,
 kuinink Leopold II me zaine witten bôed?

En vantaaid blaaift em stoen en schudt em me zain uufd,
 et es persees of hij nog ni geluufd,
 da dad echt Brussel es wa dad em rond em zeet,
 zain uuge weudde ruud, hij eit te vuil verdreet....

Verdreet uiver zain stad dee afgebrouke weud,
 het es iene chantier en et es e gruut steut,
 wôe da na parkings stoen, dôe spelde em as kind,
 de nachte weudde kôud en oeile dôet de wind.

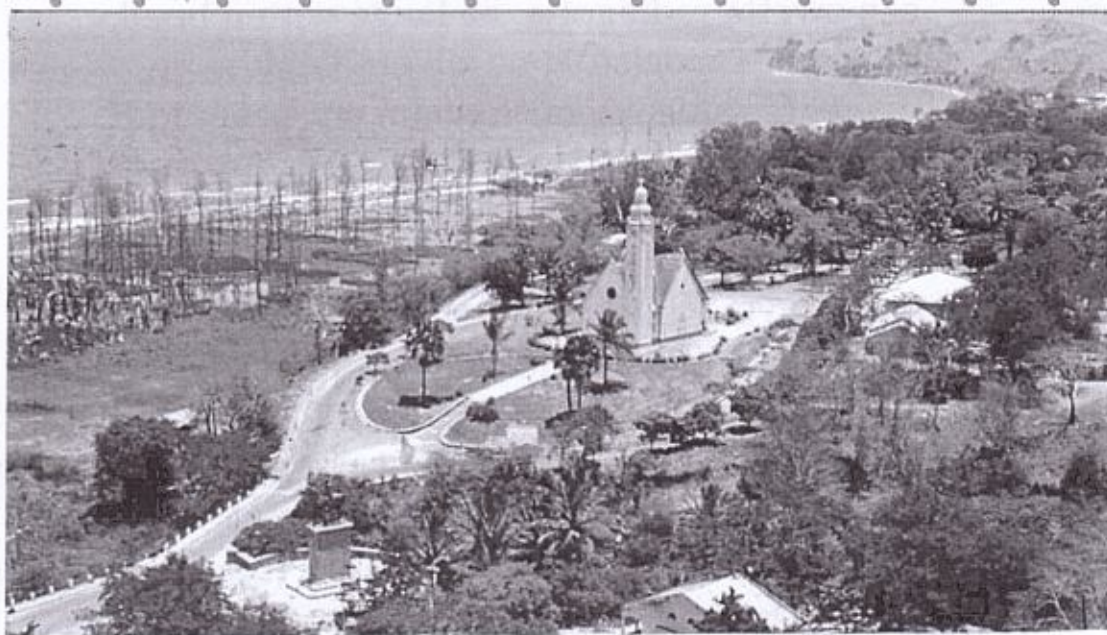
Wa da vuiroeitgang ez, da kan em ni verstoën,
 De gôeie joere dei zain allang gedoen,
 En uiverdag es er te vuil lawaait,
 Allien de nacht es nog 'lak in den taait.

Wannier den ochend gloêt, dén raidt den iesten tram,
 En dui de stad, lupt er nen aave man,
 Hij ei ne wandelstok, ne silvere kepi,
 Ik kin ni zaine nôem, 'k nôem em Leopold II.

Brussels 'Ketje'
 Jef Elbers



Toen "KALEMIE" nog "ALBERTSTAD" was...
 (middenfoto "in den Zoeten Inval" woning van Gisèle De Weireld)



KATANGA en de "MOHIKAAN"- KATANGEZEN

17

De aanwezigheid en de inzet van onze "Rwandese- Burundese" vrienden, Louis JASPERS, Boudewijn EGGERMONT, Guido DEWEERD en anderen, doen ons soms vergeten dat de voormalige "Congolezen" onder ons toch wel ietsje talrijker waren en zijn. Toegegeven, de "Katangezen" en voormalige "Tshombilsten" die "Mémoires du Congo", het teloorgegangene ledenblad "Kisugu(l)u" en het nog steeds bloeiende "Sous les Palmes" domineren, zijn niet zo assertief en agressief aanwezig in "De Mohikaan".

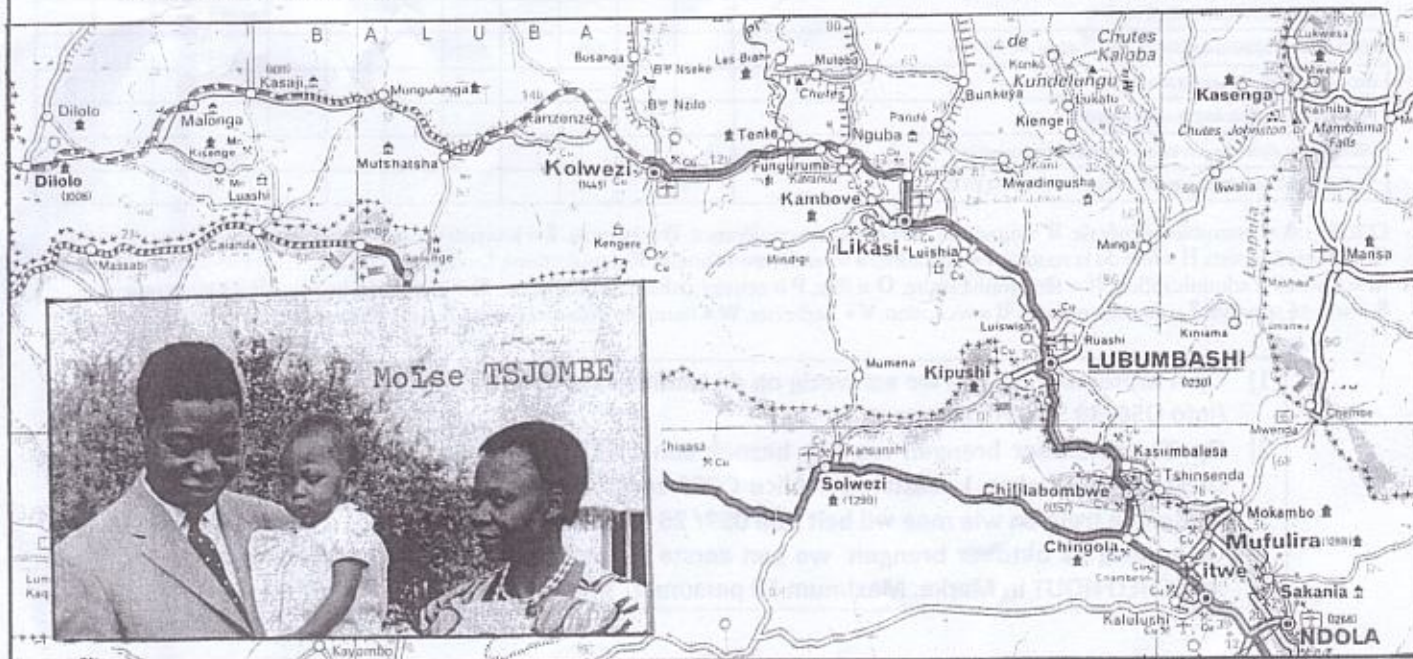
Maar toch. Als je er de "Tshombisten" bijneemt (d.z. "Katangezen" van NA de onafhankelijkheid) dan krijg je toch een merkwaardige cohorte met Claude PAELINCK, Paul LELIÉVRE- DAMIT, Jo VAN SEVEREN (+), Frank VANDERMAELE, Gisèle DE WEIRELD en, jawel, Bob en Lieve VANHEE en Willy en Claire ALENUS. Zijn bovendien geboren in Katanga, Chantal ALENUS (Mutshatsha), Dany VERSTRAETEN (Kabalo), Marc REYNEBEAU (Kalémié).

In economisch opzicht is Katanga de belangrijkste regio van Congo. De landbouw omvat teelt van katoen, tabak, maïs en koffie; voorts veeteelt en visserij. Van het grootste belang zijn echter de mijnbouw en de industrie, gebaseerd op de rijke reserves malachiet (kopererts), kobalt, uranium, zink, cadmium, zilver, steenkool, goud, ijzer, mangaan en tin; de industrie is goeddeels in handen van de Gécamines (1966; de voormalige Belgische Union Minière du Haut-Katanga), die eveneens in de verzorging van de arbeiders voorziet. De provincie beschikt over een behoorlijk spoorwegnet, waaronder het Congolese stuk van de Benguela Railways (Lubumbashi – Tenke – Dilolo – Lobito (in Angola)).

Het ontstaan van de regio (van 1972 tot 1997 Shaba) dateert uit de Belgisch-koloniale periode (1885–1960). Na de onafhankelijkheid was er hevig verzet tegen de nationale regering (afscheiding 1960–1963 onder Moïse Kapenda Tsjombe;

Congolees politicus en voormalig premier, riep als leider van de in 1959 opgerichte CONAKAT-partij en als voorstander van een confederatief Kongo in juli 1960 de onafhankelijkheid uit van de provincie Katanga, waarvan hij na de onafhankelijkheid van Kongo (van 1971 tot 1997 Zaïre) premier was geworden. Door strijd-krachten van de Verenigde Naties tot capitulatie gedwongen, week Tsjombe in dec. 1962 uit, maar medio 1964 keerde hij terug als premier van Kongo. Met hulp van buitenlandse huurtroepen bestreed hij opstandige bewegingen van aanhangers van de in 1961 in Katanga vermoorde Patrice Emery Lumumba. Tsjombe werd in okt. 1965 door president Kasavubu ontslagen, door het bewind van Mobutu begin 1967 wegens hoogverraad bij verstek ter dood veroordeeld en in juni 1967 vanuit Spanje naar Algerije ontvoerd, waar hij in gevangenschap stierf.

door Willy ALENUS.



Vie des associations : calendrier 2015

2015	Janvier	Février	Mars	Avril	Mai	Juin	Juillet	Août	Sept.	Oct.	Nov.	Déc.
ABC (Alliance belgo-congolaise - Kinshasa) : 00 243904177421 - afaalimbo@yahoo.fr												?
ABIA (Association belge des Indépendants d'Afrique) : 010 84 08 90 - 0495 20 08 90												?
AFAC (Association des anciens fonctionnaires et agents du Congo) : 02 511 02 63				26AGW								
AFRIKAGETUIGENISSEN : g.bosteels@skynet.be							???		15op41	!!!		
AKDMA (Amicale des anciens du Kivu, du Maniema et d'Albertville) : 02 375 12 42					9J							
AMACIEL-BAKA (Association des Anciens de la Base de Kamina)												?
AMI-FP-VRIEND Limburg - Hasselt	8U	12U	12U	14U		11U	9U 21F	13U	10U	8U 22A	12U 15F	10U
AMI-FP-VRIEND West-Vlaanderen : 050 31 14 99	7G	4F	1AF	1F	6F	3P	1F-21	2P	5E	7F	4F 11&15	2T
ANCIENS DE MANONO 02 653 20 15				25J								
ANCIENS DU KATANGA Liège : 0473 52 84 68												?
APKDL (Amicale des pensionnés des réseaux ferroviaires Katanga-Dilolo-Léopoldville) : 04 253 06 47				24AGW		6B			12J			
ARAOM (Assoc. royale des anciens d'Afrique et d'outre-mer de Liège) : 04 867 41 94		26M	29AB	16M			3Q		27EW			13D
ARR64 (Amicale des rescapés de la rébellion de 64) : 0494 47 64 27												?
ASAOM (Amicale spadoise des anciens d'outre-mer de Spa) : 0477 75 61 49	18AB					28AW						
BOMATRACIENS (Les Bomatraciens et les amis du Bas-Fleuve) 02 772 02 11 - mukunda@skynet.be												?
CAMILLOM-VOMILOZ (Confédération associations militaires, anciens militaires et amis, servant ou ayant servi au Congo belge ou Outre-mer)												?
COMPAGNONS DE L'OMMEGANG											25EW	
CONGORUDI (Association royale des anciens du Congo belge et du Ruanda-Urundi) : 02 511 27 50			19G		30AW				24G	25B		
CRAA (Cercle royal africain des Ardennes de Vielsalm) : 080 21 40 86		18M	21AW		13M	21EW						5D
CRAOM - KRAOM (Cercle royal africain d'outre-mer) FONDÉ EN 1889 - WWW.CRAOM.BE	8G-20C	17B	2A-17C	C	5N-9Q 29S	11C	6L					
CRNAA (Cercle royal namurois des Anciens d'Afrique) : 061 260 069				12AGB								
CCTM (Cercle de la Coopération technique militaire)												?
EBENE (Les Bomatraciens et les amis du Bas-Fleuve) : 02 772 02 11	26D											?
FRATERNITE BELGO-CONGOLAISE in.facies@live.fr												?
FRME - KFMB (Fédération royale des militaires à l'étranger) : 050 35 89 02												?
IMJ (Anciennes de l'Institut Marie-José) : 02 644 96 84		28A										
KKVL (Koninklijke koloniale vereniging van Limburg) : 011 22 16 09			21AW									
LA MAISON AFRICAINE : 02 649 50 15 - jmassaut@gmail.com												?
MAN (Ouvrage africain de Namur) 081 23 13 83 - info@museeafrcain.be			28AG	21Am								
MDG (Mémoires du Congo et du Ruanda-Urundi) : 02 649 98 48	9&23D 6&20D	10K 6&20D	10K 6&20D	3&17D	12K 6&22D	9K 5&19D	30		4&18Q JG 9&23Q	13K 9&23Q	10K 6&20D	8K 4&18D
MOHISKAAN (DE) (Vriendenkring West-Vlaanderen) 059 26 61 67 - boblin@skynet.be	D 8	M 15					5V	F 22	I 22	P 10		B 12
MUTOTO de BUKAVU : 084 34 46 30												?
NIAMBO : 02 375 27 31	17AP		8P	18P		6P		23V	15/27PQ			
N'DURUS na Congo : 02 346 03 31 - 02 251 18 47 - 02 652 58 33				17P	15/28P		4Q					
O REI DO CONGO Amis du Congo-Zaïre (Retrouvailles luso-congolaises) Ferndo Ferro - Seixal, Portugal						13J						
REUNIE CONGO-ZAÏRE-VRIENDEN : 09 220 69 93									22JW			
SIMBA (Société d'initiatives montoises des Belges d'Afrique) : 0475 42 25 29			29EAL		30GW							
URCB (Union royale des Congolais de Belgique)												?
URFRACOL (Union royale des Fraternelles coloniales)												?
URROME (Union royale belge pour les pays d'outre-mer) : www.urrome.be									24/26X			
VIS PALETOTS (Association du personnel d'Afrique de l'UMIK) : 02 354 83 31												

Met dank aan ons medelid
Fernand HESSEL voor deze
belangrijke recapitulatie

CODES : A = assemblée générale. B = moambe. C = déjeuner-conférence. D = bonana. E = journée du souvenir, hommage. F = gastronomie. G = cocktail / apéro. H = fête de la rentrée. I = invitation. J = rencontre annuelle. K = projections. L = déjeuner de saison (printemps, été, automne). M = Conseil d'administration. N = fête anniversaire. O = fête. P = activité culturelle/historique. Q = excursion ludique. R = Office religieux. S = activité sportive. T = fête des enfants. U = réception. V = barbecue. W = banquet/déjeuner/lunch. X = conférence-expo. Y = jubilé. Z = biennale.

- 1) Op 6 september ek. zijn we aanwezig op de traditionele "BAND-DAG" van de Witte Paters (info 050/39 57 62) Varsenare.
- 2) Op 22 september brengen we een bezoek aan VOKDO (Vriendenkring Oud Kolonialen Diest en Omstreken). Gastvrouw Alice COPS zorgt voor een mooi dagprogramma. We nemen de trein en wie mee wil belt Bob 059/ 26 61 67)
- 3) Op zondag 12 oktober brengen we een eerste bezoek aan de Afrika-Kunstcollectie van Jef SCHELFHOUT in Marke. Maximum 10 personen. Info BOB of bij JEF (056/32 81 28)

Congo volgens de luie leugenaar Jahjah

Mijn Fouché-column vereiste vorige week een 2de deel, zodat ik eerst nu reageer op de baarljke nonsens die de luie leugenaar Jahjah in De Standaard uitbraakt over "de Congolese balk in het Belgische oog".

Flauwe reacties

Dat individu klaagt nog maar eens de zogenaamde genocide aan die daar zou gepleegd zijn door mensen die ook, zoals wij, ooit op dit lapje grond woonden. Deze Arabische oplichter heeft nog nooit één origineel historisch document geraadpleegd over dit onderwerp, nog nooit één ernstig boek gelezen en beperkt zich tot het herhalen van de imbeciliteiten die anderen hem voorgewoond hebben. Kortom, de perfecte mengeling - De Standaard waardig - van een leugenaar die te lui is om meer dan één A4'tje te lezen. Maar het moet me van het hart dat de reacties op zijn prietpraat aan de flauwe kant zijn. In Doorbraak publiceert men bijvoorbeeld een flamingantisch manifest uit de 19de eeuw dat de kolonisatiepolitiek van Leopold II veroordeelt, maar daar blijft het bij. Doorbraak stelt ook dat de foto die deze Arabische zwendelaar over die zaak op zijn webstek publiceert in feite een Duitse en geen Leopoldiaanse officier toont. Maar over de grond van de zaak, die zogenaamde genocide, spreekt men hem niet tegen.

20 miljoen slachtoffers

Dat individu schrijft over "het feit dat de Congolese bevolking gehalveerd werd tijdens de bezetting want dan spreken we over 10 à 20 miljoen Congolezen die daardoor zijn gestorven". Dat idioot cijfer komt uit het brein van de Amerikan Adam Hochschild; ook iemand die nooit in zijn leven één minuut historisch opzoekingswerk heeft geleverd. Maar die Amerikaanse veldschrijver weet dat het getal 6 miljoen, het aantal Joodse slachtoffers tijdens de Tweede Wereldoorlog, in het Amerikaanse bewustzijn zit. Het heeft geen zin in andere historische dossiers met een lager getal te komen, want dan zijn de Amerikanen niet geïnteresseerd.

Niemand weet hoeveel inwoners Congo telt wanneer koning Leopold II het officieel van de grote mogendheden in 1885 mag inlijven. We weten wel dat terzelfdertijd de Britten Egypte officieel helpen en officieus bezetten. Zij tellen als eersten de bevolking van een land met twee zeer grote steden, Cairo en Alexandrië. Eindresultaat: Egypte heeft 3,5 miljoen inwoners. Congo, met zijn overlevings-economie, met zijn tropische ziektes en met een ontvolkt oosten (daders zijn gearbeide slavenhandelaars) telde volgens Hochschild-Jahjah tien keer meer inwoners dan het toenmalige Egypte. Absolute nonsens. Waarschijnlijk leeft er op dat moment maximum een vijfde van het aantal Congolezen dat volgens die twee gentelen vermoord is. Uiteraard komen de rubberoogsten ook ter sprake. Nog altijd denken veel Vlamingen dat Leopolds vertegenwoordigers in heel Congo negers het oerwoud in jagen om rubber te tappen. Ze weten niet dat rubber alleen maar in het Evenaarsgebied te vinden was. Hoeveel blanke uitbuiters houden zich bezig met die oogsten? Jean-Luc Velut en Ginette Kurgan, serieuze historici en geen rancuneuze rand-debielen, ramen het aantal Europese inzameelaars op ongeveer ... 100. Die heren beschikken dus over bovennatuurlijke krachten om, in een immens land zonder wegen en zonder communicatiemogelijkheden, miljoenen mensen af te slachten. Maar toch stelt Jahjah: "Wat dacht u van de tienduizenden slaven die geamputeerd worden omdat ze hun rubberproductiequotum niet hadden gehaald?" Die nonsens heeft inmiddels de status van het monster van Loch Ness. Het leger van Leopold II dat geleidelijk Kongo veroverde, telt ... 3.500 soldaten; voor het grootste deel West-Afrikanen, omdat die bestand zijn tegen Congolese ziektes en immuun zijn voor westerse bacteriën wegens hun contacten met de rest van de wereld. Aangezien er geen wegen zijn, is hun bevoorradingslijn bijzonder moeilijk en duurt. Ze moeten zeer spaarzaam zijn met hun munitie. Die blanke officieren eisen daarom dat ze bewijzen dat ze niet lokaal schiet-

ten. Een Senegalese methode volgend, wordt de hand van een dode afgehaakt als bewijs. Waarschijnlijk overleven enkele slachtoffers het. Sommige soldaten aarzelen niet om ook levenden te amputeren omdat ze bij de jacht een kogel verspild hebben. En dat zou dus "tienduizenden keren" gebeurd zijn. Eigenaardig genoeg zijn er van al die tienduizenden slachtoffers maar een paar en altijd dezelfde foto's bekend. De rubberinzamelaars hebben, volgens die genociderendener, in de hoogdagen van de wilde rubber, van 1890 tot 1910 (uitvinding van synthetisch rubber), vrijwillig en opzettelijk tienduizenden werklachten in een dunbevolkt gebied zodanig verminkt dat ze zelfs geen rubber konden oogsten. Natuurlijk zijn de eerste Europeanen er met de vuile voeten doorgegaan. Op papier vraagt Leopold relatief lage hoeveelheden rubber per dorp. Maar wat in Brussel door de beugel kan, wordt in het Evenaarsgebied een drama. De Europeanen werken op commissie en dat is een aansporing om meer te eisen dan Leopold vraagt. Het moet vlug gaan, want iedere European weet dat een verblijf langer dan een paar jaar een doods-vonnis is, bij gebrek aan medicijnen. Koning Leopold kent de misbruiken en laat ze ook onderzoeken, al is hij zeker niet gelukkig wanneer de keiharde bewijzen voor misdaden op tafel komen. Hoeveel mensen sterven door de rubberoogsten? We weten het niet. Maar zelfs als iedere ambtenaar verantwoordelijk is voor duizend doden, komen we nog maar aan 1 procent van de cijfers van Hochschild-Jahjah. En die 1 procent is al afschuwelijk genoeg.

Sippenhaftung

De jahjaanse conclusie luidt: "Die misdaden worden door Belgische politici, en door de bevolking, gebagatelliseerd, of zelfs ontkend. Het genocidale karakter ervan wordt vaak weggewuifd." En: "Daarom zal de ontkennings blijft duren, heeft ieder van ons als Belg geen enkele morele grond om de anderen met de vinger te wijzen." (Bedaeld zijn de Osmaanse slagers van de Armeniërs.)

U, lieve lezer(es), is dus immoreel. Jahjah heeft in zijn inspiratiebronnen uit de jaren dertig in Berlijn en Moskou geleerd dat mensen niet alleen schuldig zijn om wat ze zelf doen. U is ook schuldig omdat uw overgrootvader of iemand die 150 jaar geleden in uw gemeente woonde naar Congo vertrok. "Sippenhaftung" heette dat begrip bij de nazis. Wie dat vandaag nog durft impliceren, is volgens mij een racistische neonazi. Zelfs op het hoogtepunt van de kolonisatie van Congo, in de jaren vijftig van de vorige eeuw, verblijven nauwelijks 80.000 landgenoten (1 procent van de toenmalige Belgische bevolking) in de kolonie. Waarschijnlijk kon 99 procent van die 80.000 Belgen op een wereldkaart Congo niet eens aanwijzen, en hun afstammelingen kunnen het zeker niet. Maar volgens de Arabier Jahjah mogen zij geen doppe mohammedanen gepleegd (want daarom is die boef boos) echte genocide veroordelen.

Tot besluit iets over het soort krant die wetens en willens die leugens publiceert. "Dit is de mening van de columnist die de redactie niet bindt", is meestal de schijnheilige uitleg. Klunkklare nonsens. Zal het leugenod uit Groot-België een column in de opiniebijlage publiceren van iemand die schrijft dat Hitler ongeveer 100.000 Joden over de kling joeg, dat het Belgische leger in de oorlog in Korea 50.000 doden telde, of dat de atoombomb op Hiroshima slechts 8.000 mensen doodde? Natuurlijk niet, want dan neemt de redactrice haar verantwoordelijkheid en weigert abjecte leugens te publiceren. Maar als een idioot gelijkaardige imbeciliteiten schrijft over Congo, kan het wel. We zijn immers progressief en multikultureel, en de woorden van een allochtoon zijn per definitie correcter dan de levenslange research van echte autochtone historici.

Jan Neckers

Ro

Stad

Onze

inkt van

opgedro

weer

Camp

leesza

ook Y

serieu

ren en

ze pro

paars

gen n

schap

ter Br

stunt

Go

Filly

secre

ken

(m

migr

tend

woor

dat

ons l

delijk

hij do

met

wij m

aant

gen s

de a

wijz

we m

de v

huis

aan

zitter

volg

On

Dew

orden

protes

die i

derg

onw

niet

hij o

oor

Parl

Oma

dat s

ken

Dew

wig

klip

een

kur

voor

neut

schet

conce

kap

theor

werk

Me

Pa

Arm

TO

ZE

NE

25

"DE STANDAARD"
vrij 5 JUNI 15

OPINIE & ANALYSE 43

COLUMN
DYAB ABOU JAHJAH

DE CONGOLESE BALK
IN HET BELGISCHE OOG



DE STANDAARD

Het Armeense drama valt niet te ontkennen: de feiten zijn duidelijk, de daders bekend, en buiten Turkije en Azerbeidzjan zijn er geen landen die de genocide en de etnische zuivering van de Armeniërs ontkennen. Ik ben zelf opgegroeid met Armeense Libanezen die al generaties lang in Libanon wonen omdat ze uit hun land verdreven waren door de Ottomanen. In Libanon leven er meer dan 300.000. Onlangs heeft de Armeense president de Arabische volkeren bedankt, omdat ze tijdens de genocide de Armeniërs hebben opgevangen en beschermd. De Arabieren en de Armeniërs werden toen allebei onderdrukt door de Ottomanen, maar dat gedeelde lot maakte de solidariteit nog sterker. Het ontkennen van die genocide door Turkije heeft te maken met een blinde vorm van nationalisme. Dat is verwerpelijk. Het is verwerpelijk als het blinde racisme dat maakt dat België zijn genocide in Congo ontkent.

Dat gezegd hebbende, vind ik wat België doet nog erger. Want België wijst de moderne Turkse staat met de beschuldigende vinger voor een genocide die werd gepleegd door een andere staat, die niet eens meer bestaat: het Ottomaanse rijk. Terwijl België nog steeds hetzelfde koninkrijk is dat Congo heeft gekoloniseerd en daar een genocide heeft gepleegd.

Tijdens de Belgische roof-en-moord-bezetting van Congo zijn miljoenen Congolezen gedood door de Belgische soldaten en kolonisten. Laat ons praten over het feit dat de Congolese bevolking gehalveerd werd tijdens die bezetting, want dan spreken we over de 10 à 20 miljoen Congolezen die daardoor zijn gestorven. Of wat dacht u van de tienduizenden slaven die geamputeerd werden omdat ze hun rubberproductiequotum niet hadden gehaald? En wat met de honderdduizenden die gestorven zijn in concentratie- en werkkampen, of tijdens aanvalen van de Belgische paramilitaire macht, de Force Publique? Die werd geleid door blanke Belgische officieren en viel dorp na dorp binnen om iedereen af te slachten: mannen, vrouwen en kinderen, om daarna de lichamen te verminken. Daar ging het ook over een genocide, omdat het Belgische regime de Congolezen als *untersmenschen* beschouwde en ze en masse vermoordde op basis van hun raciale inferioriteit, hun zwart en Afrikaan zijn.

Die misdaden worden door Belgische politici, en door de bevolking, gebagatelliseerd, of soms zelfs ontkend. Het genocidale karakter ervan wordt vaak weggewuifd en men verbergt zich achter een reductionistische en selectieve interpretatie van een rechtstelsel dat bedoeld is om het kolonialisme en zijn misdaden te minimaliseren, weer al negationisme dus.

Erger nog, men neemt de hele discussie vaak niet eens serieus. De kans is

groot dat een meerderheid onder jullie, beste lezers, nu met het hoofd schudt en denkt: 'Komaan, hoe dom kun je zijn om over een genocide in Congo te spreken? Tientallen miljoenen doden? Dat kwam door ziektes en honger, en soms, heel soms, een miljoentje hier en een miljoentje daar door "wat wredeheden" van Leopold II. Daar hebben we niets mee te maken en het is zeker geen genocide.'

Net zoals in de Verenigde Staten met Thanksgiving jaarlijks een genocide wordt gevierd, staat hier in België het embleem van Leopold II op allerlei gebouwen en infrastructuur. Van het centrale station in Antwerpen tot de grote bouwwerken in Brussel: allemaal opgetrokken met Congolese bloedgeld door de gevierde "bouwer koning", zoals Leopold II wordt genoemd.

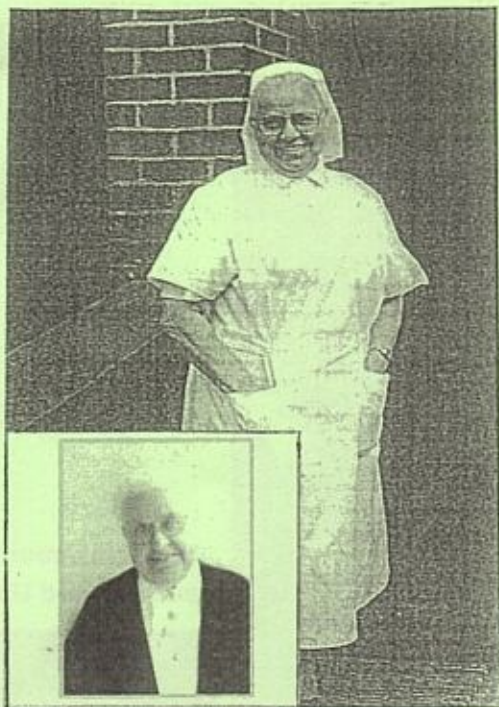
Die tientallen miljoenen doden in Congo? Dat kwam door ziektes en honger, en soms, heel soms, een miljoentje hier en daar door "wat wredeheden" van Leopold II

Die misdaad wordt nog steeds levendig gehouden door negationisme, en vooral door het bloedgeld dat nog steeds in onze economie circuleert. Daarom, zolang die ontkennings blijft duren, heeft ieder van ons als Belg geen enkele morele grond om anderen met de vinger te wijzen. Het is het summum van hypocrisie dat je anderen verwijt wat je zelf doet. Ik was nog meer teleurgesteld dat de resolute van de federale meerderheid over de Armeense genocide door de N-VA geschreven werd. (DS 2 juni) Als de N-VA iets goed had, dan was het haar sporadische kritiek op de misdaden van België in Afrika. Maar nu blijkt dat die kritiek alleen beruiste op communautair gekibbel en niet op moraliteit. Want zodra ze aan de macht kwam, en ze een genocide officieel wil erkennen, kiest de partij ervoor om de Congolese genocide links te laten liggen. Blijkbaar weegt het bloed van sommige volkeren zwaarder door in de beschavingschaal dan dat van anderen. Leopold II, de slachter van Congo, licht in zijn graf en triomfeert.

Dyab Abou Jahjah is voorzitter van Movement X en schrijver. Zijn column verschijnt wekelijks op vrijdag.

Hierboven het 'nestbevuilend' opiniestuk in 'onze' STANDAARD (sic!) Dit zal hen zeker de laatste kolonialenabonnementen kosten... Mer hiernaast de striemende repliek van Jan Neckers die het trouwens sinds jaar en dag voor ons opneemt. Bedankt Jan! Je wordt onze eregast op ons Lustrum-Kerstfeest van 17 dec 2015!

Bob



ZUSTER MIA - Maria Delanghe



Reginald Verbrugge

Mevrouw

Hilda Barbiaux

echtgenote van wijlen de heer André Morent

geboren te Brugge op 15 maart 1925
en overleden te Assebroek op 14 juni 2015



André Loyson

Geboren in Koolskamp op 2 oktober 1930.
Eerste geloften op 8 september 1951.
Priester gewijd op 5 augustus 1956.
Missionaris in Kongo, Spanje en België.
Overleden in Brussel op 24 juni 2015.

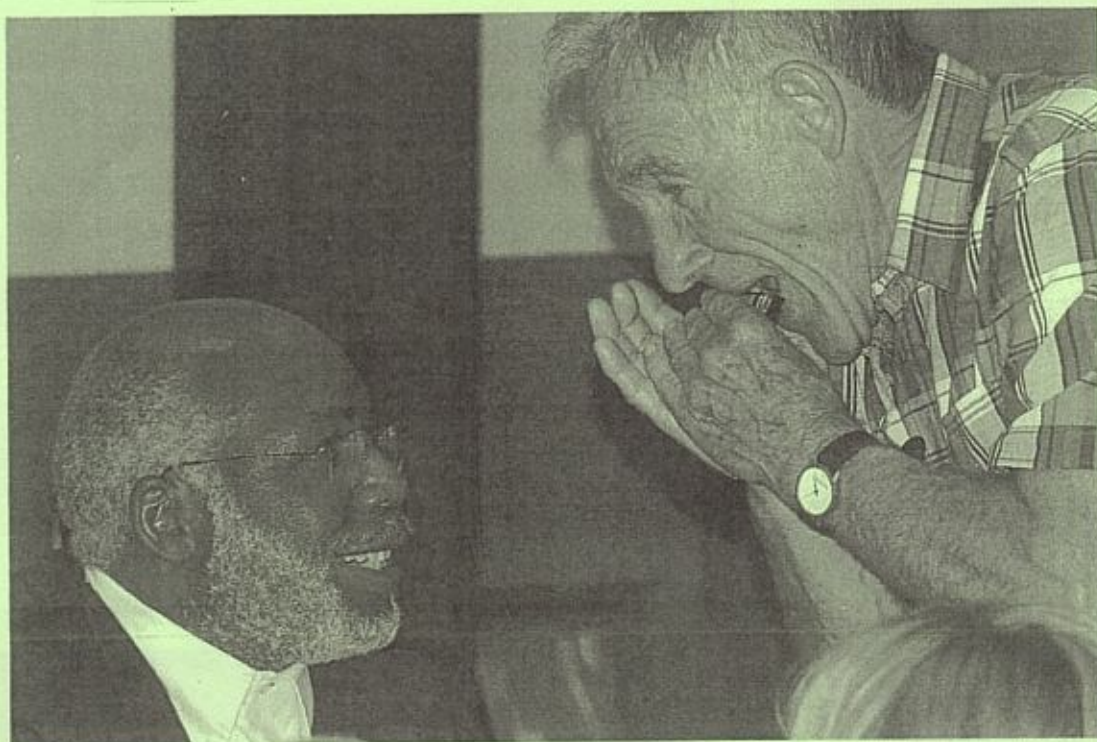
*Afscheid nemen
is met
dankbare handen
alle mooie
herinneringen
meedragen*



- 1) Zr Mia Delanghe van de Zrs van Maria Ingelmunster (°Aartrijke 1923, overleden in Brugge op 15/7/2015. Van 1962 tot einde 1996, doorheen drie vreselijke rebellies oefende ze met hart en ziel haar missieroeping uit in Noord-Oost Congo (Fataki, Drodro en Laybo in de Ituri.
 - 2) Het echtpaar André Morent-Barbiaux waren echte 'broussards' in Noord-Kasai van 1947 tot '60, gewestdienst van Dekese, Katako en Dimbelenge.
 - 3) Scheutist André Loyson werkte in Lisala (Evenaar), Kasai en Kinshasa, maar het vermelden waard is zijn jaren als pastoor van de 'Benidorm-Bastards'!
 - 4) Reginald Verbrugge sympatisant-erelid en neef van Bob en Lieve. Roeselare °1959 en onverwacht thuis overleden. Op onze BBQ van 5/7 vierde hij nog met ons zijn eerste pensioendagen als politie-inspecteur... (foto p.20)
- IN NAAM VAN DE MOHIKANEN-VRIENDENKRING BETUIGEN WIJ ONS. OPRECHT MEDELIVEN AAN DE FAMILIES EN DIERBAREN VAN DE VIER AFGESTORVENEN.

*Als vreemden hebben we elkaar ontmoet,
als vrienden vonden we elkaar
we zijn takken van één boom, van 't zelfde huis de gangen...*

Onze troubadour MARC SCHEDEMAN speelt voor echtgenoot van Justine Kasavubu
Foto onderaan: Reginald Verbrugge - ons jongste erelid op Dipenda BBQ (+ 16 juli 2015 - 55 jaar)



Met dank voor foto's
aan Bernard LEICHER.

